

2. Афанасьєв М. В. Проектний аналіз. Конспект лекцій / М. В. Афанасьєв, І. Я. Іпполітова. — Харків : Вид, ХНЕУ, 2008. — 260 с.
3. Кошельок Г. В. Класифікація грошових потоків підприємства у сучасних умовах / Г. В. Кошельок // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. — 2013 — №1 — С. 32—40.
4. Поддєрьогін А. М. Фінансовий менеджмент: Підручник / Кер. кол. авт. і наук. ред. проф. А. М. Поддєрьогін. — К.: КНЕУ, 2005. — 536 с.
5. Швець Л. П. Проектний аналіз: Навчальний посібник/ Л. П. Швець, О. В. Пилип'як, Н.І. Деберчак — Львів: Новий Світ—2000, 2011. — 635 [5] с.
6. Загородній А.Г. Фінансовий словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк, Т.С. Смовженко. —К.: Т-во «Знання», КОО, 2000. — 587 с.
7. Фінансовий облік: підручник: у 2 ч. — Ч. 1 / [М.І. Бондар, В.І. Єфіменко, Л.Г. Ловінська та ін.]; за заг ред. М.І. Бондаря та Л.Г. Ловінської. — К. : КНЕУ, 2012. — 553 с.

**Желевська О.Ю., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Супрович Г.О., к.е.н.,
ст. викладач кафедри обліку підприємницької діяльності**

ПРОБЛЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Податки, виступаючи головним джерелом формування державних фінансових ресурсів, є, водночас, важливим засобом акумулювання грошових коштів у загальнодержавний фонд, яким є державний бюджет країни. Податки є вихідною фінансовою базою функціонування держави та найважливішою формою регулювання ринкових відносин.

Податок з доходів фізичних осіб — плата фізичної особи за послуги, які надаються їй територіальною громадою, на території якої така фізична особа має податкову адресу або розташовано особу, що утримує цей податок [1].

Для контролю за дотриманням сплати податку з доходів фізичних осіб в Україні ведеться Державний реєстр фізичних осіб-платників податків. Він є, по суті, автоматизованим банком даних, що забезпечує єдиний державний облік усіх фізичних осіб, зобов'язаних сплачувати податки. Відповідно до цього податкова інспекція кожній особі присвоює десятизначний ідентифікаційний номер (код). Цей номер присвоюється один раз і на все жит-

тя. Він обов'язковий для пред'явлення в різні органи державної реєстрації, установи банків, під час прийому на роботу, виплати грошових сум тощо.

Вітчизняний науковець І.О. Цимбалюк вважає, що основу системи територіальних фінансових ресурсів становлять місцеві бюджети, формування яких є водночас умовою і результатом соціально-економічного розвитку територій [2]. Зважаючи на важливу роль саме податку на доходи фізичних осіб у наповненні місцевих бюджетів і в той же час на відсутність суттєвої фінансової підтримки та нездатність органів місцевого самоврядування самостійно вирішувати питання соціально-економічного характеру виникає необхідність детального дослідження ролі податку на доходи фізичних осіб у системі територіальних фінансів.

На думку науковця К.І. Швабій, основним пріоритетом подальшого реформування податку на доходи фізичних осіб в Україні має стати завдання переміщення податкового тягара з доходів бідних на доходи багатих осіб. Іншими словами, необхідно зробити все для того, щоб багаті в Україні почали платити більше податків за бідних [3]. Ідея прогресивного оподаткування доходів громадян полягає у тому, що багаті повинні сплачувати більше для того, щоб ці кошти через бюджет перерозподілялись на користь бідних. Проте ні про яку ефективність оподаткування доходів багатих не можна говорити без запровадження непрямих методів визначення доходів платника. Проте ці методи заборонені згідно з чинним законодавством.

Вітчизняний учений Н.А. Бак вважає, що на сьогодні потенціальна межа нерівності доходів населення є високою, проте фактично застосовується пропорційний ПДФО, перерозподільні властивості якого є незначними [4].

Отже, можна зробити висновки про наявність таких проблем у системі оподаткування доходів фізичних осіб:

- недостатність фінансових ресурсів у місцевих бюджетах;
- відсутність суттєвої фінансової підтримки держави;
- нездатність органів місцевого самоврядування самостійно вирішувати питання соціально-економічного характеру;
- подвійне оподаткування при виплаті доходів суб'єктам підприємницької діяльності — фізичним особам;
- відсутність механізмів ефективного впровадження в життя усіх законодавчо передбачених положень;
- нерівномірність розподілу податкових надходжень по різних регіонах, оскільки рівень доходу залежить від рівня розвитку промислового виробництва в регіоні;

— імовірність заниження платниками податку, особливо підприємцями, оподаткованого доходу і ухилення від сплати податку.

Таким чином, можна використати такі шляхи вирішення проблеми оподаткування податку на прибуток:

1) визначення змісту податку взагалі (у законодавчому акті потрібно дати його конкретне несуперечливе визначення);

2) поступове та послідовне реформування існуючого механізму функціонування ПДФО (запровадження регресивної шкали ставок податків і єдиного соціального податку);

3) запровадження ставок оподаткування, що залежали б саме від розміру доходу (тобто чим вище рівень доходу, тим більший податок);

4) уточнення алгоритму перерахунку суми податку;

5) введення в податковий кодекс норми добровільного вибору виду оподаткування доходу.

Головною перевагою ПДФО над іншими видами податків є соціальна справедливість, оскільки за допомогою прогресивних ставок і пільг в оподаткуванні можна зменшити податковий тягар для малозабезпечених верств населення і посилити для осіб з високими доходами. Проте з фіскальної позиції він є нестабільним джерелом формування доходів бюджету, оскільки циклічні коливання економіки істотно впливають на базу оподаткування податком на доходи фізичних осіб.

Підсумувавши усе зазначене можна сказати, що податок з доходів фізичних осіб є одним із найважливіших правових і фіскальних інструментів, за допомогою яких держава забезпечує себе необхідними ресурсами для фінансування різних видів суспільної діяльності. Наявні на сьогодні проблеми у системі територіальних фінансів, особливо недостатність фінансових ресурсів у місцевих бюджетах, зумовлюють перспективи подальших досліджень щодо вдосконалення механізму оподаткування доходів фізичних осіб як важливого джерела надходжень.

Література

1. Закон України «Про податок з доходів фізичних осіб».

2. Значення податку на доходи фізичних осіб у системі територіальних фінансів [Електронний ресурс] / І. О. Цимбалюк // Науковий вісник [Буковинського державного фінансово-економічного університету]. Економічні науки. — 2013. — Вип. 1. — С. 204—212.

3. Пріоритети реформування податку на доходи фізичних осіб у сучасних умовах [Електронний ресурс] / К. І. Швабій. // Збірник наукових

праць Ірпінської фінансово-юридичної академії (економіка, право). — 2013. — № 2.

4. Бак Н.А. Прибуткові податки як фінансовий інструмент держави // Науковий вісник Чернівецького національного університету: Збірник наукових праць. Вип. 592. Економіка. — Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2012. — С. 122—128.

Завірюха О.Д., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Степаненко О.І., к.е.н.,
доцент кафедри обліку підприємницької діяльності

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРВИННОГО ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

На сьогоднішній день в Україні відбуваються складні процеси реформування національної системи обліку, які зумовлені двома напрямками розвитку: зближенням з Міжнародними стандартами фінансової звітності та адаптацією до вимог податкового законодавства.

Отримання своєчасної, повної та достовірної інформації про господарські процеси, що відбуваються на підприємстві, має велике значення для управління виробництвом. Основним джерелом такої інформації є документування господарських операцій. Рациональна і правильна організація первинного обліку, є основною передумовою ефективного управління підприємством.

Найпершим і найважливішим моментом в обліку основних засобів є документальне оформлення операцій з ними. Первинні документи мають містити достатньо інформації, що характеризують об'єкт і мають бути підставою для проведення записів у бухгалтерському обліку.

Відповідно до П(С)БО 7, основні засоби — це матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або для постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік) [1].

Надходження, внутрішнє переміщення, списання, ліквідація, реалізація та інші операції з основними засобами оформлюють відповідними первинними документами, перелік яких був затверджений